

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia V. Viæ solatium Filio exoptat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Arbor testis erit, si nouit & arbor honorem
 Quid dubitas? Pharijs hunc pia nouit agris. (a)
 Mi IESV en cedris inscribo; sed opto viator
 Non alius, Gnatus quam meus, ante legat,
 Vel semel hac placidos IESVS aduertat ocellos;
 Plus satis est: semper solis id instar erit.

(a) *Ea viâ quâ Christus Puer in Egyptum fugit, arbor se Christo inclinavit; adhuc superstes sub Theodosio iuniori. Sozomenus.*

ELEGIA V.

Viæ solatium Filio exoptat.

1. *B. Virgo omnes viarum molestias optat amoliri ab suo Filio.*
2. *Monet Iordanis viam aperiat:*
3. *Et ut cedrus suâ umbrâ Christum tueatur.*
4. *Affectus suos, si redeat, explicat.*

VOX B. VIRGINIS.

Quâ miseræ longinqua trahit diuortia Matris
 Paruulus error, pati me pede vita fugit.
 Quercus ut hibernis luget, squalletque sub astris
 Nuda comis; Gnato sic gemit orba Parens,
 Attamen vnde graues curas solarer, & æstus,
 Improba fraudat opem spes. Amor adde preces.
 Imperium dic esse preces, quas Mater alumno
 Lego: Puer gaudet supplice voce capi.
 Ergo graues Gnato iam deprecor anxia casus,
 Et, ceu mater amans, omnia dextra canam.
 Ah! ne te Boreas, ne Sirius vrat, IESV!
 Nec stupeant bruto lactea membra gelu,
 Nec Domini teneras via deterat aspera plantas!
 Nil facit ad molles glarea dura pedes.

Isacila

Ifacijs Iordan via si steter arida castris, (a)
 Tu vaga Nympha Deo siste parumper aquas.
 Siste, pijs equidem teor est ea gratia lymphis,
 Ut siccum liquido sternat in amne solum.
 Doris Erythreis parua ne Naiadi crimen
 Exprobret, immensum quæ scidit vltro fretum,
 Si se Nympha pio fidit in diuortia seruo;
 An Puerò, & Domino furda negabit iter?
 Sin vada dedignans, tener ambiat aduena campos,
 Siria quâ Syrios stella deurit agros;
 Opto, cedrus densis cui nox stat frondea ramis
 Pretexat Puerò, mitis vt vmbra, caput.
 Persea & ipsa suos quæ flexit cernua ramos, (b)
 Dum fugeres Syrios paruulus exsul agros;
 Fronde piâ profugum te rursus obumbret, IESV,
 Si Pharium memori mente reuisit iter.
 Est aliquid tenero quæri solamen Alumno:
 Quid iuuat, hæc inter si perit ipsa Parens?
 Iordanis pia Nympha vale, cedrique valete;
 Omnibus his votum gratius ipsa canam.
 Opto cauam rupem cor induat omnibus aruis,
 Aduocet vt Verbum vocis imago suum:
 Tum Puerum, varijs noua quem via distrahit oris,
 Arctius appresso stringeret ore Parens:
 Sidereisque oculis raperet noua lumina vitæ,
 Nox intempestis quam grauat atra malis.
 Quæ, si vel radium Gnari decerpat ocello,
 Iris vt à pulchro sole, decora foret.
 Quin & ab his oculis gelidas vis ignea venas
 Influeret, queis sit viuus ignis Amor:
 Et fugeret, mors si qua meis sedet algida fibris;
 In mortem, Pueri lumina fulmen habent.

(a) Iordanis se diffidit Hebræis; sic & mare Rubrum.

(b) Persea arbor ostenditur in Ægypto, quæ se Puerò eò fugienti inclinavit.

ELEGIA